

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

judcători

Ursache Petru

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Moraru Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare declarate de avocatul Țurcan Vasile în numele condamnaților Bagrii Iurie Constantin și Cojocari Sergiu Petru și avocatul Străisteanu Doina Ioana în numele condamnatului Pascari Andrei Andrei, prin care se solicită casarea deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015 și Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Pascari Andrei Andrei, născut la XXXXXX, originar din XXXXXX, domiciliat în XXXXXX;

Cojocari Sergiu Petru, născut la XXXXXX, originar din XXXXXX, domiciliat în XXXXXX;

Bagrii Iurie Constantin, născut la XXXXXX, originar și domiciliat XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1) Prima instanță: 24.11.2006 – 09.07.2007;

2) Instanța de apel: 21.09.2007- 07.11.2007;

Rejudecare: 1) 14.04.2008- 06.06.2008;

2) 18.06.2010 - 28.02.2011;

3) 28.02.2013 - 08.09.2015;

3) Instanța de recurs: 1) 21.01.2008 - 11.03.2008, dispusă rejudecarea;

2) 17.09.2008 - 27.01.2009;

3) 28.10.2011 - 29.05.2012;

4) 25.11.2015 - 29.03.2016.

4) Instanța de recurs în anulare:

- 1) 06.11.2009 - 01.03.2010; dispusă rejudecarea;
- 2) 20.08.2012 - 24.12.2012, dispusă rejudecarea;
- 3) 23.09.2016 - 21.03.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, din 09 iulie 2007:

Pascari Andrei Andrei:

- a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii;
- a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani;
- a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare;
- a fost condamnat în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

Cojucari Sergiu Petru:

- a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii;
- a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani;
- a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare;
- a fost condamnat în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

Bagrii Iurie Constantin:

- a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii;
- a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el;
- a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani;
- a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită pedeapsa definitivă fiecărui inculpat câte 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani pentru fiecare inculpat în parte.

S-a dispus încasarea din contul fiecărui inculpat în beneficiul Liliei Ghimp, câte 100 000 lei prejudiciul moral.

Acțiunea Liliei Ghimp în partea încasării prejudiciului material legat de cheltuielile funerare în sumă de 14 900 lei și a încasării pensiei pentru întreținerea copiilor în sumă de 1 500 lei lunar s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să decidă instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Pascari Andrei, Cojucari Sergiu și Bagrii Iurie, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 22.30, aflându-se în incinta unității de gardă al CP s. Ciocana din str. Voluntarilor 3/1, mun. Chișinău, acționând în comun acord, fiind persoane cu funcții de răspundere, polițiști în Regimentul patrulă și santinelă „Scut”, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin art. 4, 14, 15 din Legea cu privire la poliție, în lipsa temeiurilor și a mecanismelor de drept de aplicare a forței fizice, ilegal și intenționat i-au aplicat pătimitului Ghimp Leonid multiple lovituri cu pumnii în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i vătămări corporale grave, soldate cu decesul victimei la 12 decembrie 2005, acțiunile inculpaților fiind încadrate în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Tot ei, în același loc, timp și circumstanțe, i-au aplicat intenționat pătimitului Ghimp Leonid multiple lovituri cu pumnii în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei, acțiunile inculpaților fiind încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Cojucari Sergiu a mai fost condamnat pentru faptul că, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 23.30, aflându-se în CP s. Ciocana din str. Voluntarilor 3/1, mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere, polițist în Regimentul patrulă și santinelă „Scut”, în scopul interesului personal de a-și justifica acțiunile reținerii neîntemeiate a pătimatei Olga Oprea, a înscris în procesul-verbal cu privire la contravenția administrativă comisă de aceasta din 10 decembrie 2005, date vădit false, precum că, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 22.00, pe str. Ginta Latină 19, mun. Chișinău, a fost observată în stare de ebrietate, cu mersul clătinat, vorbea neclar, cu miros puternic de alcool, care, cu înfățișarea sa, jignează demnitatea umană și moralitatea socială, cu toate că, tot el, în aceeași seară a reținut-o și adus-o în CP s. Ciocana, mun. Chișinău, pe Olga Oprea din locuința ei, XXXXXX.

Pascari Andrei, de către organele de urmărire penală a fost învinuit de faptul, că, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 23.30, aflându-se în CP s. Ciocana din str. Voluntarilor 3/1, mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere, polițist în Regimentul patrulă și santinelă „Scut”, în scopul interesului personal de a-și justifica acțiunile reținerii neîntemeiate a pătimitului Leonid Ghimp, a înscris în procesul-verbal cu privire la contravenția administrativă din 10 decembrie 2005, date vădit false, precum că pe str. Voluntarilor 3, mun. Chișinău, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 23.00, a apărut în stare de ebrietate, avea mersul clătinat și nu se orienta în spațiu, care, prin acțiunile sale, jignează demnitatea umană și moralitatea

socială, cu toate că, tot el, în aceeași timp l-a reținut și maltratat fizic pe Leonid Ghimp deja în incinta CP s. Ciocana, mun. Chișinău, unde acesta fusese adus de un taximetrist neidentificat.

Pe aceste capete de învinuire acțiunile inculpaților Pascari Andrei și Cojucari Sergiu au fost încadrate în baza art. 332 alin. (1) Cod penal - *înscrierea de către o persoană cu funcții de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, din interes personal*.

Prin sentința nominalizată, inculpații, fiind învinuiți de către organul de urmărire penală și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, au fost achitați, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii, iar inculpatul Bagrii Iurie a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

3. Împotriva sentinței menționate au declarat apeluri avocații Țurcan Vasile, Șipitca Alexandru și Barba Daria în numele inculpaților, prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care Bagrii I., Pascari A. și Cojucari S. să fie achitați, pe motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2007, au fost admise parțial apelurile avocaților cu casarea sentinței, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

- Bagrii Iurie, Pascari Andrei și Cojucari Sergiu au fost condamnați pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, stabilindu-le pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal:

- Bagrii Iurie, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 5 ani;

- Pascari Andrei și Cojucari Sergiu, câte 5 ani închisoare fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 5 ani pentru fiecare;

- Pascari Andrei și Cojucari Sergiu au fost condamnați în baza art. 332 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 5 ani pentru fiecare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, lui Pascari Andrei și Cojucari Sergiu le-a fost stabilită pedeapsa definitivă câte 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 5 ani pentru fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către condamnatul Cojucari Sergiu și avocatul Barba Daria, de avocatul Șipitca Alexandru și condamnatul Pascari Andrei și de avocatul Țurcan Vasile în numele condamnatului

Bagrii Iurie, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 martie 2008 au fost admise recursurile ordinare declarate, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2007 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2008, au fost admise apelurile avocaților, casată sentința în partea condamnării inculpaților, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Bagrii Iurie, Pascari Andrei și Cojucari Sergiu au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) și art. 151 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpați.

Pascari Andrei și Cojucari Sergiu au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta lor nu conține elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ghimp Lilia a fost respinsă ca nefondată.

8. Decizia menționată a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 09 iulie 2007.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 ianuarie 2009 a fost respins ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

10. Procurorul a declarat recurs în anulare împotriva deciziei instanței de recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cât și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2008, cu restituirea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel.

11. Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2010 a fost admis recursul în anulare declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2008 și decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 ianuarie 2009 și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

12. La adoptarea soluției date, Plenul a menționat că instanța de apel neîntemeiat a acceptat și a pus la baza hotărârii de achitare explicațiile doar a unui expert, XXXXXX, pe când în cauză, a fost efectuată o expertiză medico-legală în comisie.

Astfel, Plenul a menționat că, în raportul în comisie neclarități sau deficiențe nu au fost depistate, acesta a fost expus clar, a fost semnat de toți experții, prin urmare, instanța de apel neîntemeiat a pus la baza deciziei sale explicațiile unui singur expert, neglijând celelalte rapoarte de expertiză, întocmite legal și semnate de experți.

Plenul Curții Supreme de Justiție a conchis că declarațiile expertului XXXXXX au permis a presupune că rapoartele de expertiză efectuate în cauza dată nu sunt

întemeiate și există îndoieli în privința lor. Or, potrivit prevederilor art. 148 Cod de procedură penală, în cazul în care concluziile expertului nu sunt întemeiate, există îndoieli în privința lor sau a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei, poate fi dispusă efectuarea unei contraexpertize de către un alt expert sau alți experți.

Plenul a constatat că, în cauză a fost încălcat principiul contradictorialității și egalității armelor, părțile vătămate și partea acuzării au fost lipsiți de posibilitatea de a adresa întrebări suplimentare față de expert în cadrul unei proceduri care se prezuma și urma să fie legală.

În opinia Plenului, în speța dată a fost evidențiat un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, ce a afectat hotărârea pronunțată, și anume, că instanța de apel urma să aprecieze dacă era prezent echilibrul echitabil între interesele indivizilor (victimei și persoanelor inculpate) și necesitatea de a asigura eficiența sistemului justiției penale. Prin acțiunile organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată nu au fost întreprinse măsuri eficiente de a stabili în ce condiții au fost cauzate vătămări corporale grave care au dus la decesul lui Ghimp Leonid aflat în custodia statului sau în afara acesteia.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2011 au fost admise apelurile, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Bagrii Iurie, Pascari Andrei și Cojucari Sergiu au fost achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) și art. 151 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați;

- Cojucari Sergiu și Pascari Andrei învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, au fost achitați, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă declarată de partea vătămată Ghimp Lilia a fost respinsă ca nefondată.

14. Instanța de apel a reținut că, pe parcursul examinării cauzei date s-a stabilit cu certitudine faptul, că învinuirea adusă inculpaților nu și-a găsit confirmare, precum și încălcarea drepturilor lui Pascari A. la urmărirea penală, astfel declarațiile acestuia potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu pot fi reținute.

Declarațiile părții vătămate Oprea Olga și ale reprezentantului legal al victimei, Ghimp Lilia, instanța le-a apreciat critic, deoarece nu coroborează cu celelalte probe constatate pe parcursul examinării cauzei.

Instanța de apel a concluzionat că, declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Ghimp Lilia, depuse atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată nu dovedesc faptul că anume inculpații Bagrii I., Pascari A. și Cojucari S. l-au reținut, l-au încătușat și l-au adus pe Ghimp Leonid la Comisariatul de Poliție.

Mai mult ca atât, nevinovăția inculpaților de reținerea, agresarea, maltratarea victimei Ghimp Leonid a fost probată și prin declarațiile martorilor XXXXXX.

De asemenea, au fost apreciate critic declarațiile părții vătămate Oprea Olga, deoarece avea o atitudine ostilă față de inculpați. Fiind reținută, amendată, interogată, ea s-a simțit victimă a abuzului din partea polițiștilor, iar declarațiile acesteia au avut scop de răzbunare. Ilegalitatea reținerii acesteia a fost infirmată prin faptul că ea nu a atacat decizia de recunoaștere a vinovăției și sancționarea pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 167 alin. (1) CCA. Totodată, declarațiile ei au fost combătute și contrazise prin declarațiile martorilor XXXXXX.

Instanța de apel a conchis că, contradicția declarațiilor părții vătămate Oprea Olga constă și în faptul că aceasta inițial a comunicat că a văzut cum Ghimp Leonid a fost bătut de către inculpați peste diferite părți ale corpului și ca rezultat acesta cădea pe jos și peste scaunele din birou, ca ulterior, aceasta declarând că, în timpul ce pătimitul era maltratat de inculpați, ea nu se uita în direcția lor de frică, declarații ce contravin rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 9/2706 din 17 ianuarie 2006 și nr. 30 din 31 mai 2006, prin care s-a constatat că pe corpul lui Ghimp Leonid nu au fost depistate leziuni corporale, precum și prin declarațiile soțului acesteia, care a declarat că a venit la poliție în seara de 10 decembrie 2005 și în jurul orei 01.00, a luat-o pe Oprea Olga acasă (Vol. III, f.d. 511), pe când Oprea Olga a comunicat instanței că de la Comisariatul de Poliție a plecat la o prietenă și a înnoptat. (Vol. VI, f.d. 50).

Totodată, instanța de apel a menționat că, la baza învinuirii nu putea fi pusă recunoașterea inculpaților de către Oprea Olga după fotografii, deoarece aceasta fiind contrară prevederilor art. 116 Cod de procedură penală, în condițiile în care acțiunile procedurale de recunoaștere a acestora a fost posibilă pe viu și cu participarea nemijlocită a apărătorilor, luându-se în considerație și faptul că între declarațiile lui Oprea Olga și a inculpaților fiind divergențe esențiale. Instanța de apel a menționat că, poziția organului de urmărire penală a fost neclară și suspicioasă în ce privește neefectuarea confruntărilor directe între părți, mai ales, că și apărarea a insistat asupra acestui fapt. Cele menționate mai sus, în opinia instanței de apel, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpaților.

Instanța de apel a reținut că, conform învinuirii aduse inculpaților, vătămarile corporale care au dus la decesul lui Ghimp Leonid, i-au fost cauzate la 10 decembrie 2005, după ora 23:00, însă prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 353 din 01 noiembrie 2010, dispusă de către instanța de apel, s-a constatat cu certitudine timpul real al traumatismului abdominal (lezarea intestinului subțire) care au dus la decesul lui Ghimp L., ce s-a încadrat în perioada de timp: 09 decembrie ora 06.35 - 10 decembrie 2005 ora 06.35. Prin urmare, circumstanțele menționate exclud participarea inculpaților la maltratarea lui Ghimp Leonid și dovedesc nevinovăția lor.

De asemenea, în opinia instanței de apel, învinuirea adusă inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, deoarece în acțiunile lor nu a existat interesul personal la falsificarea

documentelor oficiale, mai ales, că ele au fost întocmite la indicația ofițerului de serviciu.

15. Decizia în cauză a fost contestată cu recurs ordinar declarat de procuror, invocându-se temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de acuzare, care demonstrează cu certitudine culpabilitatea inculpaților, nu s-a ținut cont de depozițiile părții vătămate Oprea Olga, a reprezentantului legal al părții vătămate Ghimp Lilia, ale martorilor și de alte probe din dosar, care în cumulul lor demască inculpații: Pascari A. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d), 332 alin. (1) Cod penal, Cojucari S. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d), 332 alin. (1) Cod penal, Bagrii I., în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal și toți trei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, la rejudecarea cauzei în instanța de apel nu au fost respectate prevederile art. 414 Cod de procedură penală. Recurentul a criticat și aprecierea probelor ce au stat la baza hotărârii atacate.

16. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2012 a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii contestate.

17. La adoptarea soluției date, instanța de recurs a menționat că, la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală și întemeiat i-a achitat pe Pascari A., Cojucari S. și Bagrii I. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d), art. 151 alin. (4) Cod penal și pe Cojucari S. și Pascari A. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, fiindcă la rejudecarea cauzei, instanța de apel corect a stabilit că învinuirea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în ansamblu cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate.

Instanța de recurs a constatat că, instanța de apel în decizia adoptată, s-a pronunțat asupra tuturor probelor prezentate și cercetate în cadrul procesului penal, le-a verificat, făcând o analiză amplă și minuțioasă, a indicat din care motive nu a admis probele la care se referă recurentul, a apreciat probele la justa valoare, legal și întemeiat a adoptat o hotărâre de achitare.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a stabilit încălcarea drepturilor procesuale ale lui Pascari A. în cadrul urmăririi penale și just a concluzionat că declarațiile acestuia, date la urmărirea penală, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, urmează a fi respinse ca inadmisibile.

De asemenea, ca temei de casare a deciziei instanței de apel, recurentul a invocat și faptul că aceasta la adoptarea deciziei nu a luat în considerație pe deplin declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Ghimp Lilia și a părții vătămate Oprea Olga, care, în coroborare cu alte probe, dovedesc incontestabil faptul aplicării

de către inculpați a lovirilor față de Ghimp Leonid, în circumstanțele indicate în învinuire.

În dezbaterea acestui argument instanța de recurs a enunțat că, declarațiile reprezentatului părții vătămate Ghimp Lilia sunt în contradicție cu alte circumstanțe stabilite în cauza dată, precum și declarațiile martorilor: XXXXXX (Vol. VI, f.d. 40-42) și XXXXXX (Vol. VI, f.d. 31-33).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a apreciat critic declarațiile lui Oprea Olga, deoarece aceasta avea atitudine ostilă față de inculpați, fiindcă a fost reținută la domiciliu și adusă la poliție, ulterior audiată și amendată potrivit prevederilor art. 167 alin. (1) CCA, decizie care nu a fost contestată, ea simțindu-se victimă a abuzului din partea inculpaților.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel corect a concluzionat că, împrejurările expuse de reprezentantul decedatului și partea vătămată nu sunt obiective, fapt ce exclude posibilitatea punerii lor la baza unei sentințe de condamnare.

Totodată, instanța de apel corect a reținut că, la baza învinuirii nu putea fi pusă recunoașterea inculpaților de către Oprea Olga după fotografii, deoarece aceasta fiind contrară prevederilor art. 116 Cod de procedură penală, în condițiile în care acțiunile procedurale de recunoaștere a acestora a fost posibilă pe viu și cu participarea nemijlocită a apărătorilor.

De asemenea, instanța de recurs a considerat că nu poate fi reținut argumentul recurentului referitor la declarațiile expertului XXXXXX ce sunt contradictorii rapoartelor de expertiză medico-legale, deoarece din declarațiile acestuia a rezultat că decesul lui Ghimp Leonid nu a putut surveni în urma lovirilor aplicate de inculpați la ora indicată în învinuire.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel corect a reținut faptul că, prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 353 din 01.11.2010 (Vol. VII, f.d. 150-155), dispusă de către instanța de apel, cu certitudine s-a constatat timpul real al traumatismului abdominal (lezarea intestinului subțire) care a dus la decesul lui Ghimp Leonid, ce s-a încadrat în perioada de timp: 09 decembrie ora 06.35 - 10 decembrie 2005 ora 06.35, însă, conform învinuirii aduse inculpaților, lui L. Ghimp leziunile corporale care au dus la decesul acestuia, i-au fost cauzate la data de 10.12.2005, după orele 23.00.

Prin urmare, în opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a reținut că circumstanțele menționate exclud participarea inculpaților la maltratarea lui Ghimp Leonid și dovedesc nevinovăția acestora.

Referitor la argumentul recurentului precum că, instanța de apel neîntemeiat i-a achitat pe Cojucari S. și Pascari A. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs l-a considerat neîntemeiat, deoarece instanța de apel întemeiat și-a motivat soluția privind achitarea acestora, concluzionând că inculpații nu au manifestat în cazul dat vreun interes material sau personal.

18. Decizia instanței de recurs a fost contestată cu recurs în anulare de către Procurorul General, Valeriu Zubco, care a solicitat casarea deciziilor Colegiului penal

al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2011 și Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2012, cu dispunerea rejudecării de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând următoarele:

- la baza deciziei de achitare a inculpaților a fost pusă opinia specialistului Pancenco S., fără a verifica prin acte confirmative specialitatea ce o deține în domeniu și identitatea acestuia;

- instanța de apel, la baza deciziei de achitare, în mod prioritar și unilateral a pus doar declarațiile din ședința judiciară a inculpaților, ce se combat prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de fond, și care au stat la baza condamnării;

- instanța de apel nu a luat în considerație concluziile expuse în raportul de expertiză medico-legală nr.9/2706 și în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.30, care se completează unul pe altul, coroborează cu alte probe și consolidează ipoteza înaintată de partea acuzării cu privire la mecanismul și timpul producerii leziunilor corporale, astfel că, declarațiile expertului XXXXXX, din instanța de apel, contravin tuturor celorlalte probe;

- faptul provocării loviturilor de către inculpați lui Ghimp Leonid în circumstanțele indicate în învinuire, cercetate și reținute în instanța de fond, se dovedesc și prin declarațiile părții vătămate Oprea Olga;

- instanța de apel, rejudecând cauza, nu a luat în considerație recomandările expuse în hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2010;

- în ce privește achitarea lui Pascari A. și Cojucari S. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, instanța de apel nu a negat includerea de către aceștia în procesele-verbale a datelor neadevărate, ci formal, fără o analiză, a invocat doar faptul că ei nu au avut nici un interes personal și au făcut-o la indicația superiorilor;

- hotărârea instanței de apel privind achitarea inculpaților, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece probele din dosar în coroborare dovedesc incontestabil faptul aplicării de către inculpați a loviturilor față de Leonid Ghimp, în circumstanțele indicate în învinuire.

Urmare a acestei soluții procesuale adoptată de către instanțele de judecată, perspectiva procesului penal în cauză, prin prisma principiilor aflării adevărului, reprezintă un eșec, deoarece alți făptuitori decât cei puși sub învinuire nu există în realitate. În context, eforturile organului de urmărire penală de a deferi justiției persoanele ce au comis infracțiuni, sunt mușamalizate prin invocarea unor tertipuri ce nu rezistă nici o critică, în speță fiind abordat un drept fundamental - dreptul la viață.

În opinia recurentului, deciziile instanțelor de apel și recurs în mod vădit au fost afectate de un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, fapt ce impunea redeschiderea procesului penal în cauză.

19. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2012 a fost admis recursul în anulare declarat de Procurorul General, Valeriu Zubco, casate deciziile Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2011 și

Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2012, în cauza penală în privința lui Pascari Andrei, Cojucari Sergiu și Bagrii Iurie, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

20. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, instanțele de judecată nu au considerat necesar de a-și argumenta poziția în ce privește acceptarea integrală a ultimelor concluzii medicale, în raport cu celelalte concluzii, nr. 2706 și 9/2706 (f.d. 396-398, 404, 405 vol. III), care deduc că trauma închisă a abdomenului a fost suportată de către victimă la data de 10 decembrie 2005 ora 23:00, în perioada când el se afla în custodia statului.

Curtea a considerat că modul în care instanțele naționale au evaluat circumstanțele cauzei ar crea unui observator independent impresia că nu a avut loc o încercare veritabilă de a elucida circumstanțele cauzei și a descoperi adevărul.

Autoritățile au eșuat să efectueze o investigație efectivă a circumstanțelor decesului lui Ghimp Leonid și a considerat că există suficiente dovezi care permit a concluziona, în afara oricăror dubii, că Ghimp Leonid a decedat în rezultatul leziunilor corporale cauzate pe durata aflării lui în custodia poliției.

În situația în care la examinarea apelurilor s-au admis încălcări în ce privește interpretarea eronată a probelor înaintate de procuror în susținerea învinuirii, și având în vedere concluziile Curții Europene în cazul Ghimp Leonid versus Moldova, instanța de recurs a dispus casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2011 și deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2012, instanță, care la judecarea cauzei în recurs nu a corectat erorile admise de instanța de apel, cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță de apel, pentru a se expune asupra tuturor motivelor invocate de părți și asupra concluziei CEDO în hotărârea din 30 octombrie 2012.

21. La 02 mai 2013, succesorul legal al victimei, Ghimp Lilia a contestat cu apel sentința primei instanțe, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu stabilirea pedepselor maxime prevăzute de Lege pentru inculpații Pascari Andrei, Cojucari Sergiu și Bagrii Iurie.

În motivarea apelului a invocat că, pedeapsa aplicată inculpaților este prea blândă, deoarece prima instanță nu a luat în considerație că, aceștia nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, nu s-au căit de cele comise, nu au conștientizat consecințele infracțiunilor, nu au contribuit la descoperirea infracțiunilor, asta deși ei au săvârșit infracțiuni grave, etc.

A considerat că, deși instanța a apreciat corect probele, aceasta nu a ținut cont de faptul că, pedeapsa stabilită inculpaților nu va atinge scopul instituit de legea penală.

22. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015 a fost respins ca fiind depusă peste termen cererea de apel declarată de succesorul legal al victimei, Ghimp Lilia.

Au fost admise apelurile declarate de avocatul Șipitca Alexandru în numele inculpatului Pascari Andrei, avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Bagrii

Iurie și avocatul Barba Daria în numele inculpatului Cojucari Sergiu, casată sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 09.07.2007, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, în latura penală, și pronunțată în acest sens o nouă hotărâre, după cum urmează:

Pascari Andrei Andrei, Cojucari Sergiu Petru și Bagrii Iurie Constantin au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI a Republicii Moldova, pentru un termen de 2 (doi) ani, pentru fiecare.

Pascari Andrei Andrei, Bagrii Iurie Constantin și Cojucari Sergiu Petru au fost liberați de răspunderea penală în baza art. 332 alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În rest, sentința s-a menținut.

23. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, succesorul părții vătămate Ghimp Lilia, a participat în ședință la data pronunțării sentinței contestate de către prima instanță, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței judiciare din 09.07.2007 (f.d. 135-136, Vol. VI), iar apelanta nu a prezentat nici o probă prin care s-ar confirma existența unor motive întemeiate de omitere a termenului de atac cu apel, astfel încât, instanța de apel a concluzionat asupra neîntrunirii în prezenta cauză a temeiurilor legale pentru repunerea apelului în termen, motiv pentru care, acesta a fost respins, ca fiind depus peste termen.

Cu referire la celelalte apeluri declarate de apărători, instanța de apel a reținut vinovăția inculpaților Bagrii Iurie, Cojucari Sergiu și Pascari Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, este dovedită integral.

Instanța de apel a conchis că, inculpații Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu în virtutea funcțiilor deținute la acel moment constituiau persoane publice, astfel încât, aceștia întrunesc calitatea de subiecți speciali în infracțiunea imputate.

Latura obiectivă în cazul dat, a fost realizată printr-un act de violență împotriva victimei Ghimp Leonid, acțiune ce a depășit vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege funcționarului din cadrul poliției, acestea cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor victimei, fiind soldată cu urmări grave și anume cu decesul lui Ghimp Leonid.

Instanța a reținut că, prin raportul de expertiză medico-legală nr. A.5/9433/2013 din 13.11.2014, întocmit de către Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, România, a fost constatată legătura de cauzalitate directă între acțiunile inculpaților și decesul ulterior al lui Ghimp Leonid.

Latura subiectivă în speță s-a manifestat prin imprudența inculpaților Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu, deoarece aceștia nu își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu au prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor lor prejudiciabile, deși trebuiau și puteau să le prevadă.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, Ghimp Leonid nu a acuzat dureri anterior momentului în care a fost adus la CPs. Ciocana și în care s-a aflat în camera de audieri a Comisariatului împreună cu inculpații, acestea fiind invocate imediat după ce a ieșit din camera indicată, fapt confirmat de martorul Cocieru Marin, iar odată ce potrivit raportului de expertiză invocat mai sus, vătămarea corporală cauzată lui Ghimp Leonid a survenit pe cale violentă în perioada de după ora 23:00 a zilei de 10.12.2005, este indubitabil că, această vătămare a fost cauzată în perioada de timp în care victima s-a aflat în aceeași odaie cu inculpații.

Instanța de apel a conchis că, discrepanțele identificate de CtEDO au fost înlăturate prin raportul de nouă expertiză medico-legală nr.A.5/9433/2013 din 13.11.2014, întocmit de către Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, România, concluziile căreia, coroborate prin declarațiile martorilor audiați, denotă cert perioada în care a fost cauzată vătămarea victimei și motivul cauzării acestora.

Astfel, instanța de apel a respins concluziile experților expuse în rapoartele de expertiză naționale efectuate anterior și anume cu nr.30 din 30.05.2006, nr.002488/0152 din 26.01.2006, seria IE nr.002354/0122 din 25.01.2006 și nr.212-213 din 26.04.2006, or, acestea sunt în contradicție cu declarațiile martorilor și circumstanțele de fapt, ce exclud posibilitatea cauzării leziunii corporale anterior orei 23:00, adică anterior momentului în care victima a interacționat cu inculpații Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu.

Instanța de apel a respins și argumentele apelanților cu trimitere la declarațiile lui Oprea Olga, deoarece instanța le-a apreciat doar prin prisma faptului că, aceasta a văzut victima Ghimp Leonid împreună cu inculpații în camera de audieri, declarații care, raportate la cele oferite de martorii XXXXXX, dobândesc un caracter veridic.

Concomitent, instanța de apel a explicat că, nu poate oferi un caracter veridic celorlalte declarații ale martorului nominalizat, deoarece acestea nu se confirmă prin materialele cauzei, iar schimbarea radicală a declarațiilor oferite în instanța de apel, inclusiv în aceia că, inculpații doar încercau să-l liniștească pe Ghimp Leonid, fără a vedea să i se aplice lovituri, a fost apreciată critic de instanță, în condițiile în care această schimbare a survenit după expirarea a mai mult de 10 ani de la data de referință, fiind una radicală, astfel încât aceasta nu poate fi credibilă, cu atât mai mult cu cât contravine circumstanțelor de fapt și nu coroborează cu aceleași declarații, în care martorul invocă că, l-a văzut pe Ghimp Leonid doar două ori, când acesta a fost adus și când a părăsit Comisariatul de poliție, totodată, văzând cum inculpații încercau să-l liniștească.

Instanța de apel a respins și argumentele apelanților referitor la faptul că, martorii XXXXXX au declarat că, nu au văzut ca inculpații să-l fi maltratată Ghimp Leonid or, potrivit declarațiilor acestora, nici unul din martorii dați nu s-a aflat în permanență în prezența lui Ghimp Leonid, motiv din care, nu putea vedea momentul maltratării, fără însă, ca aceasta să excludă faptul maltratării, constatat cert după cum s-a indicat mai sus.

Referitor la primele declarații ale inculpatului Pascari Andrei, instanța de apel a menționat că, nu au fost puse la baza constatării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii menționate, celelalte probe invocate, fiind suficiente pentru susținerea concluziei de vinovăție, instanța apreciind că, declarațiile corespunzătoare nu pot fi reținute ca fiind cu forță probantă ca urmare a încălcării la obținerea acestora a prevederilor art. 104 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora, nu se permite audierea bănuțului, învinuțului, inculpatului în stare de oboseală, precum și în timpul nopții, decât doar la cererea persoanei audiate în cazurile ce nu suferă amânare, care vor fi motivate în procesul-verbal al audierii.

Instanța de apel a respins și argumentele apelanților cu trimitere la declarațiile succesului părții vătămate Ghimp Lilia, în partea ce se referă la faptul că, soțul său, Ghimp Leonid i-ar fi spus la 11.12.2015 că, a fost reținut de doi polițiști, care l-au adus la comisariatul de poliție și tot ei l-au și bătut în regiunea abdomenului, deoarece în circumstanțele constatate mai sus acestea puteau constitui doar o consecință a percepției persoanelor care au comis agresiunea de către partea vătămată, sau percepția cuvintelor acestuia de către Ghimp Lilia, care putea înțelege greșit că, persoanele care l-au lovit pe soțul său sunt aceleași persoane care l-au și adus la Comisariat, or, în speță, declarațiile succesului părții vătămate prezintă relevanță doar în coroborare cu celelalte probe în modul indicat.

În consecință, instanța de apel a constatat că, în speță probele invocate de apărători ce ar putea fi interpretate în beneficiul inculpaților prin prisma prezumției nevinovăției, instituită de art. 6 al CEDO, art. 21 al Constituției Republicii Moldova și art. 8 din Codul de procedură penală, sunt combătute prin probe nominalizate, care, examinate în comun și prin coroborare, denotă indubitabil vina inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate, acestea din urmă excluzând integral dubiile generate de unele probe acumulate la materialele cauzei.

Cu referire la învinuirea adusă de acuzare inculpaților Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a reținut că, potrivit acestei norme, în redacția legii în vigoare la data comiterii faptei, se sancționează penal vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcționării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătății, însoțită de pierderea stabilă a d puțin o treime din capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feței și/sau a regiunilor adiacente.

Cele invocate de către acuzare, precum că, acțiunile inculpaților Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu urmează a fi calificate conform cumulului de infracțiuni prevăzute pentru vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății și exces de putere, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, or, în sensul dispoziției de la lit. d) alin. (3) al art. 328 Cod penal, prin urmări grave se înțelege și decesul victimei. Important este faptul că, față de această urmare prejudiciabilă, adică

omorul lui Ghimp Leonid, în speța dată, urmare care se află în legătură cauzală cu fapta de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, inculpații manifestă imprudență, motive pentru care, instanța de apel a conchis că, acțiunile acestora, urmează a fi încadrate doar potrivit lit. d) alin. (3) al art. 328 Cod penal, fără a fi necesară și o încadrare în baza alin. (4) al art. 151 Cod penal or, în acțiunile inculpaților nu se regăsesc elementele componentei infracțiunii date.

Mai mult, acuzarea nu a demonstrat prezența în acțiunile inculpaților a laturii subiective a infracțiunii invocate - intenția directă, or, sancționarea concomitentă a inculpaților pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. d) și la art. 151 alin. (4) Cod penal, ar însemna dubla sancționare a acestora pentru aceeași faptă, situație inadmisibilă în temeiul art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 7 alin. (2) Cod penal.

Referitor la învinuirea inculpaților Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut că, potrivit acesteia constituie infracțiune înscrierea de către o persoană ca funcție de răspundere, precum și de către un funcționar al autorității publice care nu este persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale, normă care institua, la data comiterii faptei, o pedeapsă cu amendă în mărime de până la 500 unități convenționale sau cu închisoare de până la 2 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Din materialele speței, instanța de apel a constatat că, la 10 decembrie 2005 aproximativ pe la orele 23:00, Pascari Andrei, pentru a da o aparență legală justificativă acțiunilor sale anterioare cu caracter ilicit săvârșite în privința lui Ghimp Leonid, a întocmit pe numele acestuia procesul-verbal cu nr.06987, în baza art. 167 Cod de contravenții administrative, în care a înscris date vădit false și anume că - pe str. Voluntarilor, la 10 decembrie 2005 orele 23:00 a apărut în stare de ebrietate, avea mersul clătinat și nu se orienta în spațiu care prin acțiunile sale jignează demnitatea umană și moralitatea socială - fapt pentru care, Ghimp Leonid a fost sancționat cu amendă administrativă, în mărime de 1 u.c.

Instanța de apel a constatat și faptul că, la 10.12.2005, în circumstanțe identice, a întocmit în privința lui Oprea Olga, procesul-verbal nr. 06989, în baza art. 167 Cod de contravenții administrative, în care a înscris date vădit false și anume că - pe str. Ginta Latină, la 10 decembrie 2005, la orele 22:00, a apărut în stare de ebrietate, avea mersul clătinat și nu se orienta în spațiu, care prin acțiunile sale jignează demnitatea umană și moralitatea socială - fapt pentru care, a fost sancționată cu amendă administrativă în mărime de 1 u.c.

Instanța a conchis că, potrivit materialelor cauzei, vina inculpaților Pascari Andrei și Cojucari Sergiu în comiterea infracțiunii nominalizate este dovedită deplin,

deoarece, din acestea reiese că, inculpații au întocmit lui Oprea Olga și Ghimp Leonid, procese-verbale cu privire la contravenție în care au introdus date false referitoare la locul și faptul comiterii contravențiilor imputate acestora.

Urmare a celor indicate, instanța de apel a reiterat că, prin act public se înțelege actul scris care urmează să fie confirmat, adoptat sau perfectat de către un organ al autorităților publice, al administrației publice centrale sau de către organele de drept, organizații, instituții sau întreprinderi de stat, act menit să certifice evenimentele și faptele care provoacă sau au urmări juridice.

În speță, latura obiectivă a infracțiunii imputate s-a manifestat prin introducerea în actele nominalizate a unor date vădit false prin care, persoanelor indicate s-au incriminat comiterea unor contravenții cu denaturarea datelor reale, acțiuni ce au fost comise intenționat, astfel încât, în cazul dat se întrunește și latura subiectivă a infracțiunii imputate. Instanța de apel a considerat că, infracțiunea dată a fost comisă din interesele personale ale inculpaților Pascari Andrei și Cojucari Sergiu pentru a da o aparență justificativă acțiunilor sale ilicite.

Privitor la Bagrii Iurie, învinuirea în privința acestuia nu și-a găsit confirmare, or, acuzarea nu a probat în nici un fel participarea lui la comiterea acestei infracțiuni.

În speță, instanța de apel a reținut că, inculpații nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal și nu s-au căit pentru fapta comisă, dar, totodată și faptul că, aceștia nu au dorit survenirea decesului persoanei vătămate, astfel încât, instanța de apel a considerat necesar de a aplica inculpaților pedeapsa cu închisoare, însă la limita minimă prevăzută de Lege, având în vedere că aceștia sunt la prima încălcare a Legii penale.

Concomitent instanța de apel a dedus necesitatea aplicării pedepsei complementare prin privarea inculpaților de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI a Republicii Moldova, pentru un termen de 2 ani, fiecăruia.

Totodată, referitor la soluția expusă în sentința contestată în partea acțiunii civile, instanța de apel a conchis că, aceasta este legală și fondată, considerând că, instanța de fond corect a dispus compensarea de către inculpații Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu a prejudiciului moral cauzat Ghimp Lilei în urma decesului soțului acesteia Ghimp Leonid, acesta fiind în legătură de cauzalitate directă cu fapta ilicită comisă de inculpați, cert fiind că, decesul soțului, i-a cauzat succesorului suferințe psihice excesive.

24. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, procurorul, succesorul părții vătămate Bereșteanu Lilia, avocatul Chiriac Igor în numele inculpatului Cojucari Sergiu, avocatul Țurcan Vasile în numele inculpaților Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu au atacat cu recursuri ordinate, potrivit căreia:

– procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea uni noi hotărâri, prin care lui Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu să fie stabilită pedeapsa conform deciziei instanței de apel din 07.11.2007, în rest decizia

instanței de apel de menținut. Recurentul a invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, astfel, decizia instanței de apel urmează a fi casată în partea individualizării pedepsei, iar pedeapsa urmează a fi stabilită în limitele expuse în decizia Curții de Apel Chișinău din 07.11.2007;

– succesorul părții vătămate Bereșteanu (Ghimp) Lilia, invocând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și decizia instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu să fie recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) și 151 alin. (4) Cod penal și condamnați, cu aplicarea art. 84 Cod penal, la 25 ani închisoare pentru fiecare. Să se încaseze de la inculpați 3 milioane de lei prejudiciul moral, iar pentru pensie de întreținere a copiilor câte 3000 lei lunar de la fiecare, începând cu data decesului 12.12.2005, până la finisarea studiilor copiilor (31.07.2020) și cu încasarea din contul fiecărui inculpat câte 13 333 lei, costul contractului pentru studiile fiului. La fel, să se dispună încasarea din contul inculpaților a sumei de 15 700 lei drept pierderi materiale suportate și respectiv 3,6 milioane lei drept pagubă materială cauzată prin ratare, neîncasarea sumelor financiare sub formă de salariu.

Recurenta a invocat dezacordul cu hotărârea instanței de apel referitor la aplicarea pedepsei prea blânde, motivând că, inculpații nu au recunoscut fapta, nu au conștientizat că au omorât un om, nu au susținut familia care a pierdut unicul întreținător, nu au regretat și nu regretă de cele comise, au depus depoziții false. Nu este clară sentința primei instanțe, din care moment se achită pensia pentru întreținerea copiilor și modul de încasare. Suma de 300 000 lei încasată de instanța de fond din contul celor trei inculpați, este o sumă modestă și nu acoperă suferințele morale la care familia decedatului a fost supusă, or, în 2007, această sumă era echitabilă, iar acum nu. A indicat că, mai există și pierderi materiale suportate în rezultatul decesului lui Ghimp Leonid (șofer de camion), reflectate prin neîncasarea salariului pentru perioada 2006 și până la atingerea vârstei de pensie, adică încasarea a circa 1,8 – 3,6 milioane de lei. Recurenta a considerat că, în materialele cauzei sunt suficiente probe de acuzare a inculpaților. De asemenea, a declară dezacordul cu respingerea demersului recurenteii privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest în privința inculpaților și dezacordul privind recuzarea acuzatorului de stat, deoarece acestea sunt ilegale și nemotivate. Instanța de apel nu s-a expus asupra acestor motive. A mai invocat, că nu este de acord cu poziția instanței de apel, precum că apelul declarat este tardiv, deoarece nu i-au fost eliberate hotărârile de judecată, iar normele de drept material, care ulterior au fost declarate neconstituționale, nu permiteau reprezentantului părții vătămate să conteste sentința. A considerat că apelul declarat nu este tardiv și instanța de apel urma să se expună în privința pretențiilor expuse în cererea de apel;

– avocatul Chiriac Igor în numele inculpatului Cojucari Sergiu, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, cu transmiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, indicând dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond. Totodată, menționând că, prima instanță l-a condamnat pe Cojucari Sergiu în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, iar instanța de apel a exclus prevederile art. 79 Cod penal, fără a argumenta aceasta; instanța de apel nu a specificat care anume activitate din organele MAI nu poate ocupa inculpatul, astfel, pedeapsa fiind individualizată contrar prevederilor legale; martorul XXXXXX este vorbitor de limba rusă, însă în declarațiile din prima instanță sunt în română, astfel se atestă nulitatea probei, iar instanța de apel a preluat declarația martorului învinuirii admitând o eroare gravă de fapt; urmărirea penală a fost efectuată unilateral, fabricând probele învinuirii; actele din cauza penală sunt efectuate cu încălcări grave; decizia instanței de apel este contradictorie; declarațiile părții vătămate nu corespunde realității și vin în contradicție cu celelalte declarații ale acuzării; la 06.07.2006 procurorul îl recunoaște pe Pascari Andrei ca bănuț, care prin complicitate cu Cojucari Sergiu și Bagrii Iurie au săvârșit infracțiunea, iar la data de 07.07.2006 procurorul îl recunoaște pe Cojucari Sergiu ca martor apoi ca bănuț, astfel a fost încălcat art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală; declarațiile martorului XXXXXX trebuie să fie apreciate ca declarative, deoarece sunt vecini cu succesul părții vătămate; expertiza medico-legală a fost efectuată cu încălcări; martorul XXXXXX nu a fost audiat în prima instanță nici în instanța de apel, însă declarațiile lui au fost puse în învinuire, iar în faza urmării penale nu a avut loc confruntare între martor cu bănuț/învinuit. Partea apărării a considerat că, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, precum și faptul că, acțiunea civilă a fost admisă neîntemeiat, deoarece vina lui Cojucari Sergiu nu a fost dovedită în cauzarea decesului lui Ghimp Leonid;

– avocatul Țurcan Vasile în numele inculpaților Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, cu transmiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel. Recurentul a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, indicând aceleași motive ca și avocatul Chiriac Igor.

25. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2016 au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procuror, de succesul părții vătămate Bereșteanu (Ghimp) Lilia, de avocatul Chiriac Igor în numele inculpatului Cojucari Sergiu, de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpaților Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu, cu menținerea hotărârii atacate.

26. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a considerat că alegațiile invocate de către recurenți sunt neîntemeiate din următoarele considerente.

26.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror, instanța de apel a reținut că, în pofida prevederilor art. 424 alin (2) și 429 alin (1) Cod de procedură penală, recurentul nu a specificat asupra căror motive concrete din apelul

procurorului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor erori concrete în aspectul vizat, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul acuzatorului de stat cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar agrava situația inculpaților și care ar justifica acest recurs.

În ce privește solicitarea procurorului privind casarea deciziei instanței de apel în partea individualizării pedepsei, concluzionând că urmează a menținută sentința de condamnare doar pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, iar pedeapsa să fie aplicată conform deciziei instanței de apel din 07.11.2007, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, inculpaților Pascari Andrei și Cojucari Sergiu, instanța de recurs, în sensul vizat a reținut că, prin decizia Curții de Apel din 07 noiembrie 2007 au fost admise parțial apelurile avocaților cu casarea sentinței, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Bagrii Iurie, Pascari Andrei și Cojucari Sergiu au fost condamnați pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, stabilindu-le pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal câte 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 5 ani pentru fiecare. În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 martie 2008, au fost admise recursurile ordinare declarate de către condamnatul Cojucari Sergiu și avocatul Barba Daria, avocatul Șipitca Alexandru și condamnatul Pascari Andrei și de către avocatul Țurcan Vasile în numele condamnatului Bagrii Iurie, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2007 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015 au fost admise apelurile declarate de către condamnatul Cojucari Sergiu și avocatul Barba Daria, de avocatul Șipitca Alexandru și condamnatul Pascari Andrei și de avocatul Țurcan Vasile în numele condamnatului Bagrii Iurie, casată sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 09.07.2007, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, în latura penală, și pronunțată în acest sens o nouă hotărâre, prin care Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu au fost condamnați în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal la 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI a Republicii Moldova, pentru un termen de 2 ani.

Astfel, rejudecând cauza instanța de apel a lăsat pentru inculpați aceiași pedeapsă de 6 ani închisoare, micșorând pedeapsa complementară până la doi ani prin ce nu a înrăutățit situația inculpaților.

Instanța de recurs a reținut că, instanța de apel corect exclus aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece la stabilirea pedepsei inculpaților nu a

stabilit careva circumstanțe excepționale ce ar permite aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

26.2. Referitor la recursul declarat de succesorul părții vătămate Bereșteanu (Ghimp) Lilia, instanța de recurs a considerat că concluzia instanței de apel este întemeiată și în acest sens, a menționat că, Hotărârea Curții Constituționale din 20.05.2008, prin care se declară neconstituțională prevederea în ce privește latura penală în cazurile în care procesul penal se pornește doar la plângerea prealabilă a acestuia în condițiile legii din pct. 3) alin. (1) art. 401 Cod de procedură penală, a intrat în vigoare la data adoptării și nu are efect retroactiv. Până la acel moment latura penală putea fi atacată în toate cazurile de către acuzatorul de stat iar partea-vătămată și reprezentanții acesteia erau în drept să atace hotărârea de judecată în măsura în care prin infracțiune s-a cauzat un prejudiciu patrimonial sau nepatrimonial.

În această ordine de idei, instanța de recurs a reținut că, potrivit procesului-verbal al ședinței judiciare din 09.07.2007 (f.d. 135-136, Vol. VI), Bereșteanu (Ghimp) Lilia a fost prezentă în ședință la data pronunțării sentinței contestate, dar nu a supus-o în termen căilor de atac nici în partea ce ține de latura civilă. De asemenea, apelanta nu a prezentat nici o probă prin care s-ar confirma existența unor motive întemeiate de omitere a termenului de atac cu apel, astfel instanța de apel corect a concluzionat asupra neîntrunirii în prezenta cauză a temeiurilor legale pentru repunerea apelului în termen, motiv pentru care, apelul a fost respins, ca fiind depus peste termen.

Prin urmare, depunerea apelului de către (Ghimp) Bereșteanu Lilia la data de 02.05.2013 s-a efectuat cu omiterea termenului legal, or, potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, în cazul recunoașterii apelului ca tardiv, instanța de apel nu mai examinează legalitatea și temeinicia apelului, adică nu poate fi vorba despre o examinare în fapt și în drept a hotărârii atacate, ceea ce înseamnă că nu se verifică fondul cauzei. Așadar, sentința rămâne definitivă la data expirării termenului de apel.

Raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală rezultă că, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Având în vedere că decizia instanței de apel cu privire la tardivitatea apelului este întemeiată, instanța de recurs nu s-a expus asupra fondului recursului declarat de succesorul părții vătămate Bereșteanu (Ghimp) Lilia.

26.3. Referitor la recursurile ordinare declarate de avocatul Chiriac Igor în numele lui Cojucari Sergiu și de avocatul Țurcan Vasile în numele lui Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu, instanța de recurs a notificat prevederile art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5) Cod de procedură penală și a reținut că, în recursurile ordinare, apărătorii au invocat în drept temeiurile de casare a deciziei instanței de apel

prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, însă, în fapt, recurenții au invocat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ceea ce ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală, menționând că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

Instanța de apel a remarcat faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea probelor și concluziile instanței nu au fost stabilite. Totodată, menționând că, argumentele invocate în recursurile apărătorilor au constituit obiect de examinare în instanța de apel, care respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva argumente noi, apărătorii nu au indicat în recursuri.

De asemenea, nu au fost reținute argumentele avocaților precum că, urmărirea penală a fost efectuată unilateral, cu enumerarea în acest sens a unui șir de probe care, în opinia lor, au fost fabricate.

În acest sens, instanța de recurs a notificat prevederile art. 251 Cod de procedură penală și a reținut că avocații, dar și inculpații, nu au solicitat declararea nulității actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, în termenul prevăzut de lege, prezumându-se că ei au acceptat modul în care s-a desfășurat respectivul proces penal, astfel, ei au pierdut dreptul să conteste aceste acte ulterior, iar instanța de fond, dar și cea de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nu a avut temei și suport legal pentru a invoca din oficiu chestiunile abordate.

Referitor la motivul invocat de avocatul Țurcan Vasile în numele lui Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu, precum că în acțiunile acestora nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, instanța de apel a menționat că, vina inculpaților Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal a fost dovedită integral, or, în virtutea funcțiilor deținute la acel moment, aceștia exercitau atribuțiile unei persoane publice, astfel, întrunind calitatea de subiecți speciali ai infracțiunii imputate.

În această ordine de idei, instanța de recurs a specificat elementele infracțiunii indicate supra și a relevat că, *latura obiectivă* în cazul dat, a fost realizată printr-un act de violență împotriva victimei Ghimp Leonid, acțiune ce a depășit vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege funcționarului din cadrul poliției, acestea cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor victimei, fiind soldată cu urmări grave, și anume, cu decesul lui Ghimp Leonid, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.A.5/9433/2013 din 13.11.2014 întocmit de către Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, România, a fost constatată legătura de cauzalitate directă între acțiunile inculpaților și decesul ulterior al lui Ghimp Leonid.

Latura subiectivă, în speță, s-a manifestat prin imprudența inculpaților Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu, deoarece aceștia nu își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu au prevăzut posibilitatea survenirii consecințelor prejudiciabile ale acestora, deși trebuiau și puteau să le prevadă.

Astfel, instanța de recurs a reiterat că, Ghimp Leonid nu a acuzat dureri anterior momentului în care a fost adus la CPs. Ciocana și în care s-a aflat în camera de audieri a Comisariatului împreună cu inculpații, acestea fiind invocate imediat după ce a ieșit din camera indicată, fapt confirmat de martorul Cocieru Marin, iar odată ce potrivit raportului de expertiză invocat mai sus, vătămarea corporală cauzată lui Ghimp Leonid a survenit pe cale violentă în perioada de după ora 23:00 a zilei de 10.12.2005, este indubitabil faptul că, această vătămare a fost cauzată în perioada de timp în care victima s-a aflat în aceeași odaie cu inculpații.

În acest sens, instanța de recurs a considerat relevant faptul că, prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Ghimp și alții c. Republicii Moldova, cererea 32520/09, *înalta Curte a observat că, Leonid Ghimp a prezentat vătămări. Mai mult, Curtea notează că, ... declarațiile colaboratorilor de poliție au fost incoerente și uneori puțin plauzibile. În particular, ei toți și-au schimbat depozițiile cu privire la modul în care Leonid Ghimp a sosit la Comisariatul de poliție. Unul dintre ei, A.P., mai târziu a recunoscut că pe parcursul detenției față de Leonid Ghimp a fost aplicată violența, dar și-a retras declarațiile ceva mai târziu, invocând astfel de motive cum ar fi oboseala și foamea la momentul interogării. La o etapă avansată a procedurilor, alt colaborator de poliție acuzat, I.B., a prezentat o altă explicație posibilă pentru apariția leziunilor la Leonid Ghimp, afirmând că pe parcursul interogării o masă ar fi căzut peste victimă și l-a lovit în regiunea stomacală. Acest comportament contradictoriu din partea colaboratorilor de poliție nu a fost apreciat de instanțele judecătorești sau luat în considerație la adoptarea deciziei cu privire la acuzarea acestora. ... Suplimentar, Curtea constată că sunt suficiente probe urmare a cărora poate fi conchis în afara oricărui dubiu rezonabil, că Leonid Ghimp a decedat în urma leziunilor cauzate în timp ce se afla în custodia poliției”.*

Urmare a celor indicate, instanța de recurs a conchis că, discrepanțele identificate de CtEDO au fost înlăturate prin raportul de nouă expertiză medico-legală nr.A.5/9433/2013 din 13.11.2014, întocmit de către Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, România, concluziile căreia, coroborate cu declarațiile martorilor audiați, au stabilit cert perioada în care a fost cauzată vătămarea victimei și motivul cauzării acestora.

Cu privire la motivul invocat de apărători precum că, prima instanță l-a condamnat pe Cojucari Sergiu în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, iar instanța de apel a exclus aceste prevederi, fără a fi argumentată concluzia, astfel că, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, instanța de recurs a menționat că instanța de apel a casat sentința în latura penală și a pronunțat o nouă hotărâre în această parte, deoarece instanța de apel nu a

găsit careva motive de a aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă.

Totodată, instanța de recurs a menționat că, pentru aplicarea art.79 Cod penal, în împrejurările în care a derulat fapta infracțională ori în datele privind personalitatea infractorului, trebuie să existe careva circumstanțe, particularități, situații sau stări a lucrurilor, care ar fi ceva deosebit, ieșit din comun sau care ar constitui excepție, de la starea lor obișnuită, de la personalitatea inculpatului.

Asemenea circumstanțe ce ar permite instanței aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal nu au fost stabilite, fapt ce denotă că pedeapsa a fost stabilită în limitele legale. Mai mult, ca atât că, instanța de apel, la stabilirea pedepsei, deși nu a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, a stabilit inculpaților aceeași pedeapsă stabilită prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 09 iulie 2007, în acest mod nefiind înrăutățită situația lor.

Instanța de recurs a considerat neîntemeiat argumentul recurenților precum că, instanța de apel nu a specificat care anume activitate din organele MAI nu pot ocupa inculpații, fapt ce duce la individualizarea contrară prevederilor legale, deoarece dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.

De asemenea, argumentul recurenților, precum că, martorul Oprea Olga este vorbitor de limba rusă, însă în declarațiile din prima instanță sunt întocmite în limba română, fapt ce condiționează nulitatea probei, instanța de recurs l-a considerat neîntemeiat, deoarece instanța de apel a apreciat aceste declarații în coroborare cu declarațiile martorilor XXXXXX, care confirmă caracterul veridic al declarațiilor lui XXXXXX, precum că aceasta l-a văzut pe victima Ghimp Leonid împreună cu inculpații în camera de audieri.

Referitor la eroarea invocată prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs nu s-a expus, deoarece recurentul a invocat lipsa elementelor infracțiunilor imputate inculpaților, temei de drept prevăzut de pct.8) al normei indicate supra, în privința căruia instanța de recurs s-a expus mai sus.

Referitor la dezacordul apărătorilor privind învinuirea inculpaților Pascari Andrei și Cojucari Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel corect a conchis că, potrivit materialelor cauzei, vina inculpaților Pascari Andrei și Cojucari Sergiu în comiterea infracțiunii nominalizate este dovedită pe deplin, deoarece, potrivit materialelor cauzei, inculpații au întocmit în privința lui Oprea Olga și Ghimp Leonid, procese-verbale cu privire la contravenție în care au introdus date false referitoare la locul și faptul comiterii contravențiilor imputate acestora.

În speță, *latura obiectivă* a infracțiunii imputate s-a manifestat prin introducerea în actele nominalizate a unor date vădit false prin care, persoanelor indicate li s-au incriminat comiterea unor contravenții cu denaturarea datelor reale, acțiuni ce au

fost comise intenționat, astfel fiind întrunită și *latura subiectivă* a infracțiunii imputate. Colegiul a considerat că această infracțiune a fost comisă din interesele personale ale inculpaților Pascari Andrei și Cojucari Sergiu, în scopul de a da o aparență justificativă acțiunilor sale ilicite.

Totodată, dat fiind faptul că, infracțiunea imputată inculpaților a avut loc la 10.12.2005, astfel că din momentul comiterii acesteia au expirat 5 ani, aceasta este calificată ca fiind o infracțiune ușoară, instanța de apel corect a aplicat în cazul dat prevederile art. 60 alin. (1) Cod penal, cu liberarea inculpaților de răspunderea penală pe art. 332 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

La soluționarea chestiunii privind pedeapsa, instanța de recurs a menționat, că s-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75, Cod penal, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpaților, circumstanțele atenuante și agravante.

Referitor la soluția expusă în sentința contestată în partea acțiunii civile, instanța de recurs a conchis că, aceasta este legală și fondată, or instanța de fond corect a dispus compensarea de către inculpații Pascari Andrei, Bagrii Iurie și Cojucari Sergiu a prejudiciului moral cauzat Lilliei Ghimp în urma decesului soțului acesteia Ghimp Leonid, acesta fiind în legătură de cauzalitate directă cu fapta ilicită comisă de inculpați, cert fiind că, decesul soțului, i-a cauzat succesorului suferințe psihice excesive.

De asemenea, instanțele au ținut cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacția echitabilă //Buletinul CSJ a RM8-9/24, 2012), cât și de prevederile art. art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul vârsta etc.), precum și statutul social al persoanei vătămate.

27. Decizia instanței de recurs este atacată cu recursuri în anulare de către avocatul Țurcan Vasile în numele condamnaților Bagrii Iurie Constantin și Cojocari Sergiu Petru și de avocatul Străisteanu Doina Ioana în numele condamnatului Pascari Andrei Andrei.

27.1. Avocatul Țurcan Vasile în numele condamnaților Bagrii Iurie Constantin și Cojocari Sergiu Petru, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 08.09.2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29.03.2016, remiterea cauzei penale spre rejudecare.

În susținerea solicitării sale invocă aceleași motive, care au fost expuse în recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel din 08 septembrie 2015 (f.d.220 – 233, vol. IX), considerând că instanța de recurs ordinar urma să corecteze erorile comise de instanța de apel, însă a menținut ilegal hotărârea atacată, constatând că probele administrate în speță au fost apreciate corect.

27.2. Avocatul Străisteanu Doina Ioana în numele condamnatului Pascari Andrei Andrei solicită casarea integrală a deciziei Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 29.03.2016 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08.09.2015, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În susținerea solicitării sale invocă următoarele motive:

- condamnatului Pascari Andrei i-a fost încălcat dreptului la prezumția nevinovăției și dreptul de a nu mărturisi împotriva sa, precum și a dreptului la judecarea cauzei sale în mod echitabil drept un viciu fundamental care a afectat soluția instanței de apel și recurs;

- recursurile în anulare ale procurorilor, cale extraordinară de atac, au fost admise de Curtea Supremă de Justiție cu casarea deciziilor de achitare a reclamantilor, de fiecare dată motivate de existența plângerii nr. 32520/09 Ghimp și Alții v. Moldova la CEDO;

- instanțele de judecată nu a ținut cont de faptul că „custodia poliției” pentru cet. L. Ghimp a început cu reținerea lui în stradă de cei doi polițiști a poliției rutiere, fiind stabilit cu certitudine că, L. Ghimp a fost în conflict cu doi polițiști a poliției rutiere și cu taximetristul, care nu au fost identificați;

- menționează că, martorul Olga Oprea este vorbitoare de limbă rusă, însă depozițiile ele au fost scrise în română fără participarea unui interpret autorizat și aceste declarațiile au fost cruciale pentru condamnarea lui Pascari Andrei, în timp ce instanțele neagă că acest aspect ar fi de importanță procedurală, ceea ce în opinia părții apărării acest act este lovit de nulitate, deoarece a fost întocmit cu încălcarea prevederilor legale prevăzute în art. 251 Cod de procedură penală, cum este participarea obligatorie a interpretului;

- atrage atenția la faptul, că nici un document medico-legal întocmit în speța dată, nici cel de la Institutul „Mina Minovici” nu confirmă aplicarea multiplelor lovituri asupra lui Leonid Ghimp și nici nu oferă o explicație plauzibilă pentru ruptura de intestin de la lovituri în absența unei echimoze interne sau/și externe de la vreo lovitură, care ar permite concluzia rupturii de la lovitură, considerând absolut greșită concluzia instanței de apel, precum că raportul medico-legal al institutului „Mina Minovici” face legătura causală dintre acțiunile condamnaților și ruptura intestinului;

- în opinia recurentului, materialele cauzei penale demonstrează, în afara oricăror dubii, că nu a fost condamnatul Pascari Andrei și nici ceilalți doi inculpați pe acest dosar, acel/acei care au provocat decesul cet. L. Ghimp;

- partea apărării invocă, că indiferent de natura acuzării aduse împotriva sa, articolul 6 al Convenției Europene îi garantează condamnatului Pascari Andrei

dreptul la un proces echitabil în care să se asigure contradictorialitatea, legalitatea probelor și înlăturarea tuturor dublilor la determinarea acuzației aduse, considerând că, drept viciu fundamental al procedurilor penale, este redeschiderea după achitarea sa multiplă, faptul că toate dubiile au fost lăsate și interpretate în defavoarea sa pentru a asigura condamnarea lui și a celorlalți;

– afirmă că condamnatul Pascari Andrei nu a avut parte de un proces echitabil din moment ce după înștiințarea instanțelor de judecată de Ministerul Justiției despre hotărârea CEDO în cauza Ghimp și alții, acuzatorul de stat a refuzat să accepte că organele de anchetă și procuratura au ales calea ușoară de soluționare - învinuirea și obținerea condamnării acelor polițiști, prezența cărora în CPs. Ciocana a lăsat urme pe hârtie și care deja sunt sub învinuire;

– la fel, invocă drept viciu fundamental al acestui proces, încălcarea dreptului la prezumția nevinovăției și a dreptului de a nu mărturisi împotriva sa, comisă de organul de urmărire penală care l-a recunoscut mai întâi pe Pascari Andrei în calitate de martor, preîntâmpinat de răspundere penală pentru refuz de a da declarații și supus confruntării fără apărător, iar apoi imediat recunoscut și audiat în calitate de bănuit, pe același caz penal, audiat pe aceleași fapte, dar în statute procesuale diferite.

28. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

În conformitate cu prevederile art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Potrivit art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Analizând legalitatea hotărârilor atacate pe baza materialelor cauzei, Colegiul penal reține că, instanțele judecătorești corect au stabilit încadrarea juridică a acțiunilor condamnaților Bagrii Iurie Constantin și Cojocari Sergiu Petru în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal și art. 332 alin.(1) Cod penal, deoarece vinovăția acestora a fost dovedită prin cumulul de probe administrate în speța dată, care, în ședințele de judecată a instanței de apel au fost verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În ce privește argumentele invocate de avocatul Țurcan Vasile în numele condamnaților Bagrii Iurie Constantin și Cojocari Sergiu Petru în recursul depus privind dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției condamnaților, acestea au format obiect de examinare în instanțele de apel și de recurs, cărora, le-au fost date o motivare corespunzătoare și argumentată, expusă la pct. 23 și 26 al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs în anulare, și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, motivele invocate de recurent nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 453 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de ultimul nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor supuse recursului, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

În speță, hotărârile judecătorești rămase definitive și irevocabile nu sunt afectate de viciu fundamental, au căpătat putere de lucru judecat (*res judicata pro veritate habetur*), ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Colegiul penal menționează că, în temeiul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, potrivit practicii judiciare, jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, dreptul la un proces echitabil enunță preeminența principiului supremației dreptului. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă (irevocabilă) a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii, chiar și în scopul reluării procesului de judecată și a unei noi soluționări a cazului. Competența de rejudecare (revizuire) a hotărârilor judecătorești definitive poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

Mai mult, sub acest aspect, se impune și precizarea că, potrivit dispozițiilor art. 4 § 2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Colegiul menționează că, principiul securității raporturilor juridice, cere, „*inter alia*”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu vs România, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999*).

În consecință, Colegiul a ajuns la concluzia, că în speța examinată nu se constată erori de drept, care ar afecta hotărârile atacate și ar impune intervenția instanței de recurs în anulare în vederea casării acestora sub aspectele invocate, iar soluția adoptată de către instanța de recurs ordinar este întemeiată și motivată, de aceea

recursul în anulare declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele condamnaților Bagrii Iurie Constantin și Cojocari Sergiu Petru este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

28.2. Cu referire la recursul în anulare declarat de avocatul Străisteanu Doina Ioana în numele condamnatului Pascari Andrei Andrei, Colegiul penal reține faptul că, decizia instanței de apel pronunțată la 08 septembrie 2015, prin care a fost admis și apelul declarat de către avocatul Șipitca Alexandru în numele inculpatului Pascari Andrei, casată sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 09.07.2007, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, în latura penală, și pronunță în acest sens o nouă hotărâre, potrivit căreia Pascari Andrei Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI a Republicii Moldova, pentru un termen de 2 (doi) ani, iar în baza art. 332 alin.(1) Cod penal a fost liberat de răspunderea penală, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, nu a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Pascari Andrei Andrei și nici de avocatul acestuia.

Prin urmare, Colegiul atestă că, condamnatul nu a utilizat calea de atac - recursul ordinar, reglementat de Capitolul IV, Secțiunea II-a a Codului de procedură penală, deoarece potrivit art. 452 Cod de procedură penală pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac.

Astfel, se constată, că motivele acestuia nu au constituit obiect al examinării în instanța de recurs ordinar, prin nedeclararea recursului împotriva hotărârii instanței de apel, o omisiune ce este imputabilă doar condamnatului Pascari Andrei Andrei, aceste argumente nu mai pot forma obiect al examinării în instanța de recurs în anulare.

Or, în atare circumstanțe, Colegiul conchide, că recursul în anulare declarat de avocatul Străisteanu Doina Ioana în numele condamnatului Pascari Andrei Andrei este inadmisibil, deoarece autorul recursului nu a respectat cerințele legale și a ignorat prevederile art. 452 și 455 Cod de procedură penală, astfel că instanța de recurs în anulare nu se va expune asupra fondului recursului.

29. În conformitate cu prevederile art. art. 456, art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de avocatul Țurcan Vasile în numele condamnaților Bagrii Iurie Constantin și Cojocari Sergiu Petru și avocatul Străisteanu Doina Ioana în numele condamnatului Pascari Andrei Andrei împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2016, în

cauza penală în privința lui **Pascari Andrei Andrei, Cojucari Sergiu Petru, Bagrii Iurie Constantin**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **04 mai 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Moraru Petru